

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/124/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520205749
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7520205749.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobkyne: U. T., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom B. XX/XX, XXX XX Č., zastúpená Mgr. Stanislavou Liptákovou, advokátkou AK, so sídlom v Košiciach, Rozvojova 2, proti žalovanému: U. Y. nar. X.X.XXXX, trvale bytom V., okres M. - D., t.č. ÚV TOS Košice, Floriánska 18, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 25.9.2020 sp.zn. 15C/92/2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.9.2020 sp.zn. 15C/92/2020

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 25.9.2020 č.k. 15C/92/2020 - 21 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.9.2020 sp.zn. 15C/92/2020 v napadnutom výroku I. tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie:

Žalovanému zakazuje priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 50 m, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v trestnom, občianskom, správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností žalovaného vyplývajúcich mu z rozhodnutia orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 25.9.2020 č.k. 15C/92/2020-21 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.9.2020 č.k. 15C/92/2020-31 rozhodol nasledovne:

I. N a r i a ě u j e neodkladné opatrenie:

Žalovanému z a k a z u j e na obdobie do 28.02.2021 priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v trestnom, občianskom, správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností žalovaného vyplývajúcich mu z rozhodnutí orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu.

II. V časti týkajúcej sa nariadenia neodkladného opatrenia k maloletej Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, k maloletemu U. T.Á., nar. XX.XX.XXXX sa vylučuje na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 18P/17/2020 a k maloletej Sandre Kolesárovej, nar. 18.10.2005 na samostatné prejednanie ako návrh týkajúci sa starostlivosti súdu o maloletých, vedeného v registri „P“.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o návrhu doručenom súdu dňa 21.9.2020, ktorým žalobkyňa žiadala, aby súd žalovanému uložil povinnosť nepribližovať sa na vzdialenosť kratšiu ako 50 m k žalobkyni, k maloletej dcére Z. T.L., maloletemu U. T. a k maloletej F. M. s výnimkou prípadov, keď to bude nevyhnutne potrebné za účelom uskutočnenia procesných úkonov pred orgánmi verejnej moci. Návrh odôvodnila tým, že

je bývalou družkou žalovaného, pričom z ich partnerského vzťahu pochádza mal. dcéra Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, mal. syn U. T., nar. XX.XX.XXXX, otcovstvo ktorého nebolo určené. Žalobkyňa má z predchádzajúceho vzťahu mal. dcéru F. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorá spolu s ňou žije v jednej domácnosti, pričom otec maloletej zomrel.

3. Poukázala na to, že, žalovaný bol naposledy uznaný vinným a odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 10.12.2019 sp. zn. OT/132/2019 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa dopustil voči žalobkyni, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a pre účely výkonu trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na výkon trestu odňatia slobody bol žalovaný umiestnený v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Floriánska 18, Košice, pričom výkon trestu odňatia slobody skončí žalovanému pravdepodobne 7.10.2020. Žalobkyňa uviedla, že má vo vzťahu k prepusteniu žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody dôvodné a vážne obavy o svoj život a zdravie a o život a zdravie svojich detí. Skutok žalovaného voči žalobkyni, za ktorý bol žalovaný odsúdený však nebol prvým a žalobkyňa sa dôvodne obáva, že nebol ani posledným, žalovaný sa voči žalobkyni dlhodobo správa násilne, požíva alkohol v nadmernej miere, vplyvom ktorého je mimoriadne agresívny a útočí na žalobkyňu verbálne i fyzicky, vrieska nielen na ňu, ale aj na deti, ktoré majú zo správania otca strach, boja sa ho. Ešte v roku 2013, kedy rodina žila vo Veľkej Británii, žalovaný žalobkyňu zbil tak, že bola hospitalizovaná v nemocnici, pričom súdom v Bradforde bol odsúdený na tri a pol roka za ublíženie na zdraví žalobkyne. Po jednom roku trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený na slobodu a bol deportovaný na Slovensko s tým, že dostal zákaz vstupu na územie Veľkej Británie po dobu 5-tich rokov. V roku 2016, kedy rodina spolu žila v Nemecku, žalovaný žalobkyňu zbil tak, že privolaná hliadka polície ho zaisťovala, tri dni bol v cele predbežného zadržania a po prepustení urýchlene opustili územie Nemecka a vrátili sa späť domov na Slovensko. Po návrate na Slovensko sa nasťahovali k mame žalobkyne, avšak fyzické a verbálne útoky zo strany žalovaného na žalobkyňu pokračovali, čoho dôkazom je množstvo výjazdov, policajných hliadok privolaných rodinou žalobkyne do rodinného domu v Č.. Maloleté deti boli všetkého svedkami aj takmer po roku od nástupu žalovaného do výkonu trestu, si na veľa vecí spomínajú, správanie žalovaného zanechalo na nich nezmazateľnú stopu.

4. Ďalej žalobkyňa dôvodila, že po poslednom zadržaní žalovaného a následnom nastúpení na výkon trestu odňatia slobody tento so žalobkyňou aj naďalej udržiaval kontakt, poslal jej množstvo listov, z ktorých obsahu je zrejmé, že výkon trestu odňatia slobody dáva za vinu jedine žalobkyni. Opakovane jej píše, že keď príde domov, tak s nimi urobí poriadky a keď žalobkyňa bude žiť s iným mužom, že nebude len cirkus, ale tragédia. Od žalobkyne z ÚVTOS požadoval napr. aj to, aby stiahla podaný návrh na zákaz styku s deťmi (konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 18P/17/2020) a z ÚVTOS jej poslal dokonca pripravené znenie späťvzatia návrhu a žiadal od nej, aby ho poslala. To však žalobkyňa neurobila, a preto má dôvodné obavy z reakcie žalovaného. Žalovaný je podľa názoru žalobkyne chorobne žiarlivý a ich partnerský vzťah skončil - ako podmienkou toho, že nechá žalobkyne deti na pokoji, od žalobkyne žiada, aby nikdy nemala žiaden ďalší partnerský vzťah, čím žalobkyňu obmedzuje a chce mať nad ňou aj naďalej kontrolu a moc.

5. Žalobkyňa má aj s odkazom na vyššie uvedené dôvodné obavy o svoj život a zdravie ako aj život a zdravie svojich detí. Bojí sa, že žalovaný svoje vyhrážky voči nej a voči maloletým deťom uskutoční. Má za to, že na sú splnené formálne aj vecné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Má za to, že žalovaný svojím správaním hrubo zasahuje do práva žalobkyne, do jej telesnej ako aj duševnej integrity a tiež do duševnej integrity maloletých detí. Má za to, že je nutné, aby súd jej poskytol neodkladnú ochranu jej práva a práva maloletých detí na život a zdravie, bezpečie, duševnú a telesnú integritu. Tieto boli a sú správaním sa žalovaného voči žalobkyni dlhodobo narušené a k zásahom do týchto práv dochádza aj keď k pozmenenej forme a v inom rozsahu aj naďalej. Kým bol žalovaný v ÚV TOS, jeho konanie nepocitovala žalobkyňa ako priame ohrozenie, pretože vedela, že jeho osobná sloboda je obmedzená a ona a jej maloleté deti sú tak v bezpečí. Situácia sa však zmení v októbri 2020, kedy má byť žalovaný prepustený na slobodu, pričom priame ohrozenie je tam bezprostredne dané. Výkon trestu odňatia slobody žalovaného jej dostatočne zabezpečil ochranu pred pokračovaním žalovaného vo fyzickom a psychickom nezákonnom konaní voči nej, po skončení výkonu trestu odňatia slobody sa však žalobkyňa dôvodne bojí, keďže žalovaný bude vo svojom správaní sa voči nej pokračovať (ako sa to stalo už aj v minulosti) a má vážne obavy, že žalovaný svoje vyhrážky tento krát aj naplní (v listoch žalovaného jeho slovami označovaná „tragédia“).

6. Právne vec posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 326 ods. 1,2, § 329 ods. 1,2,3, § 334, § 336 ods. 1,2,3 CSP.

7. Podľa názoru súdu žalobkyňa preukázala ataky zo strany žalovaného nielen psychického charakteru, ale bezprostredných a priamych fyzických útokov voči jej osobe, na základe ktorých bol žalovaný právoplatne odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania, tým že sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u žalobkyne mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, čím spáchal na chránenej osobe, na základe ktorého rozhodnutia (trestného rozkazu Okresného súdu Košice - okolie OT/132/2019 - č.l. 7 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Žalobkyňa však má dôvodné obavy, že žalovaný nielen s vyhrážkami, ale aj s fyzickými útokmi po ukončení výkonu trestu odňatia slobody, ktoré mu pravdepodobne skončí 7.10.2020 bude pokračovať i naďalej, čo podľa jej názoru vyplýva i z písomného kontaktu, keďže jej posielala množstvo listov, z obsahu ktorých je zrejmé, že výkon trestu odňatia slobody dáva za vinu jedine žalobkyňi (dôkaz č.l. 8 až 15), a preto žalobkyňa má dôvodné obavy o svoj život a zdravie ako aj o život a zdravie svojich detí a má strach, že žalovaný svoje vyhrážky voči nej a maloletým deťom aj uskutoční.

8. Súd bol toho názoru, že pre účely nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h/ CSP žalobkyňa obsahom listinných dôkazov osvedčila dôvodné podozrenie z opakovaných fyzických útokov voči jej osobe. Predmetom ochrany je život a zdravie žalobkyne, čomu v súlade so zásadou proporcionality zodpovedá primerané obmedzenie práv žalovaného tak, aby došlo k minimalizácii resp. k vylúčeniu možnosti akejkoľvek konfrontácii so žalobkyňou. Nariadeným neodkladným opatrením je možno predísť ďalším konfliktom tak vo vzťahu k žalobkyňi, ako aj vo vzťahu k maloletým deťom. Na základe takto zistených skutočností súd mal za to, že bolo potrebné rozhodnúť o zákaze žalovaného približovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov.

9. Súd mal za to, že na rozdiel od návrhu žalobkyne bolo potrebné určenie časového obdobia, po ktorý takýto zákaz priblíženia k žalobkyňi má trvať, ktorý určil na dobu do 28.02.2020 vo vzdialenosti zohľadňujúcej reálne potreby ako i právnu úpravu aj v iných oblastiach práva. Podľa súdu prvej inštancie v prejednávanej veci je možné uložiť zákaz priblíženia na dobu 6 mesiacov od doručenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, dôvodiac, že po tomto období sa môžu vzťahy medzi nimi ustáliť, alebo práve naopak, môžu sa zhoršiť, v takomto prípade žalobkyňa je oprávnená sa opätovne domáhať ochrany svojich práv zákazom priblíženia, či obmedzenia kontaktov po uvedenej dobe, ak bude vystavená psychickým či fyzickým útokom žalovaného.

10. V časti týkajúcej sa nariadenia neodkladného opatrenia k maloletým deťom Z. Y. a k maloletému U. T. súd zistil, že v registri pod sp. zn. 18P/17/2020 je podaný návrh na zákaz styku a úpravu práv a povinností mal. deťom, a preto v tejto časti súd konanie vylúčil a o tejto veci nerozhodoval, keďže i z dôvodu, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd koná a rozhoduje vo vzťahu k subjektom, ktoré sú označené ako strany sporu, výnimočne môže byť neodkladným opatrením uložená povinnosť i tretej osobe nezúčastnenej na konaní, no práva možno rozhodnutím priznať len tomu, kto je stranou sporu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a len vo vzťahu k takémuto subjektu možno žalovanému uložiť tiež plnenie akejkoľvek povinnosti (§ 60 a nasl.; § 354 CSP). Aj keď petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vzťahuje tiež k úprave práv a povinností žalovaného vo vzťahu k maloletým deťom, maloleté deti nie sú v podanom návrhu ako strany sporu označené, navyše v konaní pred súdom maloleté deti musia byť zastúpené svojím zákonným zástupcom alebo kolíznym opatrovníkom. Súd teda v časti návrhu týkajúcej sa mal. Z. Y. a U. T. tento návrh pripojil k prebiehajúcemu konaniu vo veciach starostlivosti týchto maloletých detí k sp. zn. 18P/17/2020 a keďže konanie týkajúce sa zákazu približovania sa k mal. F. M., ktorá nie je dcérou žalovaného, nie je možné vydať v tomto konaní, v tejto časti súd vec vylúčil na samostatné konanie, ktoré bude vedené v registri „P“.

11. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP a pretože navrhovateľka bola v konaní úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania v plnej výške, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku.

12. Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu výroku I. pokiaľ ide o dočasnosť nariadeného neodkladného opatrenia na obdobie do 28.2.2021 z dôvodov podľa § 365

ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, resp. z iných dôvodov, pokiaľ to vyplýva z obsahu odvolania. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku I. zmenil tak, že žalovanému zakáže priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 50 m s výnimkou účasti na procesných úkonoch, v trestnom v občianskom správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností žalovaného vyplývajúcich mu z rozhodnutí orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu.

13. Odvolateľka má za to, že osvedčila potrebu neodkladnej ingerencie súdu do pomerov strán sporu a nepovažovala za správne, že súd prvej inštancie jej poskytol neodkladnú ochranu len na obdobie cca 5 -tich kalendárnych mesiacov od rozhodnutia o jej návrhu, napriek tomu, že je zrejmé, že neprimerané správanie sa žalovaného voči žalobkyni nebolo ojedinelým javom, ale pokračujúcim a dlhotrvajúcim konaním. Podľa žalobkyne je odôvodnené predpokladať, že toto správanie žalovaného nepominie, a preto žiadala súd o ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Poukázala na to, že upustenie od dočasnosti neodkladných opatrení bolo podstatou novej právnej úpravy neodkladného opatrenia obsiahnutej v CSP a v predmetnej veci ide jednoznačne o rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré môže mať povahu rozhodnutia vo veci samej, keďže nie je bezprostredne nasledované žiadnym konaním vo veci samej. Ide o prípad, kedy neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Zároveň zdôraznila, že nejde ani o dobu 6-tich mesiacov ako to deklaroval súd v odôvodnení, ale len 5-tich mesiacov od nariadenia a má za to, že súd prvej inštancie tým nedôvodne zúžil ochranu, ktorú považuje za nevyhnutnú na zachovanie svojej bezpečnosti, života a zdravia. Reálna potreba zodpovedá potrebe trvalej úpravy a je nelogické a neprimerané zaťažovať žalobkyňu a v konečnom dôsledku aj samotný súd stále novými opakujúcimi sa návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia, navyše podľa nej reálne hrozí pretrhnutie časovej reťaze neodkladných opatrení a môže vzniknúť vákuum v ktorom zákaz priblíženia nebude nariadený, čo bezprostredne môže ohroziť bezpečie, život a zdravie žalobkyne. Neobstojí podľa nej argument súdu, že sa vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným môžu ustáliť, ale práve naopak môžu sa zhoršiť a žalobkyňa tak bude vystavená psychickým, či fyzickým útokom žalovaného. Poukázala na ustanovenie § 334 CSP, ktorý môže slúžiť práve na riešenie situácie, ak by odpadli dôvody pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, a teda súd by na návrh mohol toto opatrenie zrušiť. Navrhla teda, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý výrok I. tak, že nariadi neodkladné opatrenie bez časového obmedzenia.

14. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia, ani na jeho zrušenie, preto napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh na neodkladné opatrenie nariadil bez časového obmedzenia.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolaním bol napadnutý iba výrok I. čo do časového obmedzenia, ktorý je predmetom odvolacieho prieskumu. Výrok II. nadobudol právoplatnosť.

17. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

20. Podľa ust. § 326 ods. 1,2 CSP návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť

z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

21. Podľa ust. § 330 ods. 1,2 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

22. Podľa ust. § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

23. Podľa ust. § 336 ods. 1,2,3 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súd vo výroku uznesenia uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

24. Podľa ust. § 337 ods. 1 ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

25. Žalobkyňa v danom prípade podala voči žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h/ CSP a súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že preukázala splnenie základných podmienok na nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia, teda osvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčila aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, vyplývajúcu z nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z dôkazov predložených žalobkyňou mal súd dostatočne preukázanú možnosť ohrozenia telesnej a duševnej integrity žalovanej, keď preukázala ataky zo strany žalovaného voči jej osobe, na základe ktorých bol žalovaný právoplatne odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

26. Súd prvej inštancie teda dôvodne nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, ktorým zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 50m s výnimkou vo výroku uvedených prípadov.

27. Odvolací súd však považuje za dôvodné námietky odvolateľky o neexistencii dôvodov na časové obmedzenie nariadeného neodkladného opatrenia.

28. Konceptia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a oprávnených záujmov navrhovateľa bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia (§ 334 CSP). Časové obmedzenie neodkladného opatrenia je preto výnimočným limitovaním jeho účinkov, ku ktorému pristúpi súd iba v odôvodnených prípadoch. Práva osoby, ktorá je dôvodne nariadeným a trvajúcim neodkladným opatrením obmedzená, sú chránené prostredníctvom § 338 CSP a osobitným ustanovením o zodpovednosti navrhovateľa za škodu a inú ujmu, ktorá neodkladným opatrením vznikla (§ 340 CSP).

29. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že v predmetnej veci ide o neodkladné opatrenie, ktoré môže mať povahu rozhodnutia vo veci samej, keďže nie je bezprostredne nasledované žiadnym konaním vo veci samej a možno ním dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Dôvodne odvolateľka namietala, že časové obmedzenie nariadeného neodkladného opatrenia by ju neprimerane zaťažovalo vzhľadom na to, že by musela podávať opakované návrhy a zároveň dôvodne poukázala na možnosť vzniku situácie, kedy by v určitom období jej práva nemuseli byť chránené a došlo by k bezprostrednému ohrozeniu bezpečia, života a zdravia žalobkyne. Rovnako nemožno toho času ustáliť, ako sa vyvinú vzťahy medzi stranami sporu, teda nie je správne konštatovanie súdu, že tieto by sa mohli zlepšiť. Naopak môže dôjsť k ich zhoršeniu a je vysoký predpoklad, že po ukončení výkonu trestu odňatia slobody môže byť žalobkyňa vystavená zvýšenému psychickému tlaku zo strany žalovaného v časovo neurčitom období.

30. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že nie je možné experimentovať v danej veci a vystaviť žalobkyňu neočakávanému a nepredvídateľnému správaniu sa žalovaného. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je ohrozované druhou stranou má absolútnu povahu a je silnejšie ako akékoľvek iné právo, teda aj ako právo žalovaného na slobodu pohybu.

31. Odvolací súd bral zreteľ aj na tú okolnosť, že žalobkyňa a žalovaný sú rodičmi maloletých detí, ku ktorým žalovaný nebol pozbavený rodičovských práv a povinností (úprava ktorých bude predmetom iného konania), pričom konštatuje, že nariadené neodkladné opatrenie neprímerane neobmedzuje žalovaného pri výkone jeho rodičovských práv, nakoľko bolo nariadené s výnimkou účasti na procesných úkonoch v trestnom, občianskom, správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností žalovaného vyplývajúcich mu z rozhodnutia orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu.

32. Súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ pri vyvodení potreby nariadenia neodkladného opatrenia neprihliadol k vyššie uvedeným skutočnostiam a rozhodol o obmedzení nariadeného neodkladného opatrenia bez toho, aby starostlivo zvažil potrebu nariadeného neodkladného opatrenia bez súčasnej existenciu konkrétnych dôvodov na obmedzenie jeho trvania.

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 388 CSP tak, že nariadené neodkladné opatrenie bude trvať bez časového obmedzenia.

34. Odvolací súd dopĺňa, že neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, pretože je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami ani nepočul žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej (o navrátenie do pôvodného stavu), pretože v danom prípade je tu iný právny prostriedok ochrany, ktorý je účinný, a tým je možnosť navrhnúť zrušenie neodkladného opatrenia. V prípade, ak dôjde k zmene skutkového stavu, teda, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným sa napravia, môže žalovaný podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 334 CSP.

35. Odvolací súd poukazuje aj na ust. § 340 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli.

36. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP spolu s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).